

blev vedtaget, kunde ved en eller anden Afstemning komme en forandret Redaction ind i Loven, og saa skulde vi atter have den tilbage, og jeg vil nødtigt have, at Sagen saaledes skulde standfæses. Og, hvis der saa skulde udvælges Medlemmer af begge Thing, kunde Sagen jo slet ikke blive tilendebragt i denne Session, og jeg troer dog, at Enhver, der har Kjærlighed til denne Lov, bør gjøre sig al mulig Umage for, at den kan blive fremmet saa hurtigt som muligt.

Finantsministeren: Forfaavidt den ærede Taler har paaberaabt sig min Udtalelse under Sagens forrige Behandling, skal jeg tillade mig at bringe i Erindring, at jeg udtalte, at Regjeringen ikke vilde finde nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa det Forslag, som da forelaae fra det samlede Udvalgs Side. De Grunde, som for Regjeringen kunde være derimod, skal jeg ikke videre fremhæve, da jeg paa Regjeringens Vegne holder mig til den Afstemning derover, som engang har fundet Sted.

M. P. Bruun: Jeg indseer rigtignok ikke godt, hvorledes man kan oversee den væsentlige Realitetsforskiel, som der er imellem det Forslag, der nu er stillet, og det, som igaar blev antaget af Thinget. Jeg skal imidlertid ikke opholde det ærede Thing dermed, da Sagen allerede er drøftet af flere Talere. Jeg har egentlig kun reist mig, fordi den ærede Forslagsstiller rettede den Anmodning til dem, som mene det vel med Loven, at de skulde stemme for Forslaget. Jeg skal hertil tillade mig at svare, at jeg anseer mig selv istand til at dømme om Sagens Stilling, at jeg vil stemme mod Forslaget, og at jeg alligevel mener det vel med Loven (Hør!).

Stoleforst. Sørensen: Jeg vil blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad den ærede 4de Landssthingsmand for 1ste Valgkreds (Blechingsberg) yttrede om, at der af den oprindelige Paragraph i dette Forslag kunde udbrages den Slutning, at der let kunde opstaae tre forskjellige Meninger i Commissionen, og at i eet Tilfælde een Stemme, i et andet to kunde komme til at afgjøre Sagen; men dette forekommer mig ikke at ligge i Ordene af den oprindelige Paragraph, tværtimod giver den

Anledning til at antage, at Commissionen i sin Heelhed skal være enig i Sagen og i ethvert Fald, dersom Ordene ere af den Betskaffenhed, som den ærede Landssthingsmand meente, vil det jo være Regjeringen overladt ved en Instrux at bestemme, hvorledes Paragraphen skal være at forstaae, saa jeg troer, at fra den Side betragtet kan man være ganske rolig. Naar man har yttret, at der vilde være større Garanti i det ene Forslag end i det andet, da er det Noget, som jeg ikke lægger stor Vægt paa, saameget mindre som det forekommer mig rigtigt, hvad den høitagede Finantsminister har udtalt i det andet Thing, at den egentlige Garanti for denne Sags rigtige Fremme ligger fornemmelig i den Maade, hvorpaa Commissionens Medlemmer blive valgte. Det forekommer mig, at den høitagede Finantsminister udtalte, at det var Hovedsagen, og at man derpaa maatte støtte sig, stolende paa, at den nok vil give et for Statskassen tilfredsstillende Resultat.

Blechingsberg: Jeg skal kun henvise det ærede Things Medlemmer til de Ord, som være brugte: at Commissionens Beslutning bliver endelig Regel, indtil den forandres ved Lov. En Ting kan ikke forandres, førend den er til, der maa altsaa være en Kjendelse til, der bliver forandret, inden det Tilfælde indtræder, som Loven tilsigter. Men nu er der ingen Forskrift i Lovforslaget, som gaaer ud paa, at, naar der ingen Genstemmighed indtræder, kan ingen Kjendelse affiges, altsaa maa man under Commissionens Virksomhed følge de almindelige Regler for sammensatte Commissioners Virksomhed. Det er dem, jeg har bragt i Anvendelse paa Lovforslaget, og derved er jeg kommen til det Resultat, jeg har tilladt mig at berøre, da Loven ikke siger det Modsatte. — Hvad Garantierne angaaer, da erkjender jeg meget godt, hvilken Garanti der ligger i Valget af de tre Mænd, men jeg erkjender en højere Garanti, som ligger i selve Statsmagterne. Jeg mener, at, naar de tre Autoriteter, som danne den lovgivende Magt, selv udtale sig i tvivlsomme Tilfælde, da er der deri en vigtig Recurs mod urigtig Omgangsaade med en stor Deel af Statens Formue.